

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne

i podlega wykonaniu od dnia 18.06.2025 r.

Szczecin
miejsowość

1.08.2025
data

Sygn. akt O/OSD/12/25

Małgorzata Rudnik Pijsel
Podpis
Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego
lub upoważnionego sędziego

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia 18 czerwca 2025 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:

Przewodniczący: Patrycja Szalkiewicz
Sędzia sprawozdawca: Agnieszka Sekuła-Zalewska
Sędzia: Rafał Malujda

Protokolant: Alicja Wróblewska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie Błażeja Baumgarta

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu _____ r. odwołania z dnia _____ r. Skarżącej _____ na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych Błażeja Baumgarta z dnia _____ r. sygn. akt _____ o umorzeniu dochodzenia w sprawie zachowania radcy prawnego _____ wpisanego na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Koszalinie na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych

postanawia

1. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie z dnia _____ r. sygn. akt _____ o umorzeniu dochodzenia,
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Szczecinie.

Handwritten signature

Handwritten signature

Handwritten signature

Uzasadnienie

Do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w dniu
wpłynęła skarga na działania kancelarii radców prawnych
oraz działania radców prawnych
oraz współpracowników. W przedmiotowej skardze Skarżąca zarzuciła radcom
prawnym z w/w Kancelarii działanie w warunkach konfliktu interesów w jej sporach
prowadzonych ze współniczką – . Skarżąca w treści skargi
wymieniła współników w/w Kancelarii radcę prawnego ; oraz radcę
prawnego : , zarzutami objęła również współpracujących z nimi radców
prawnych i pracowników Kancelarii.

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt
r. wydane zostało postanowienie o wszczęciu dochodzenia dyscyplinarnego, którym objęto
m.in. zachowanie radcy prawnego wpisanego na listę radców prawnych
prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Koszalinie, stosując na
zasadzie analogi przepis art. 702 ust. 2 urp.

W toku dochodzenia przesłuchana została w charakterze świadka Skarżąca
która zeznała m.in., że: *„Ponadto Kancelaria pomagała mojej współniczce zgłosić
mnie dwukrotnie do Prokuratury. Przed zawiadomieniem otrzymałam maila od mec.
w którym straszył mnie odpowiedzialnością karną. Bardzo to przeżyłam
emocjonalnie.”* Na dowód powyższego złożyła do akt sprawy korespondencje e-
mail od radcy prawnego z dnia

W dalszym toku dochodzenia uznano, że wobec ujawnienia w jego toku kolejnego
czynu, odnośnie do którego konieczne są dalsze czynności procesowe i podjęcie odrębnej
decyzji merytorycznej należy wyłączyć do odrębnego postępowania materiały w części
dotyczącej zachowania radcy prawnego polegającego na tym, że w dniu
r. wysłał do wiadomość e-mail, w której groził jej postępowaniem
karnym. Wyłączone materiały zarejestrowano pod nowa sygn. akt . Natomiast
w zakresie pozostałych czynów nadal toczy się dochodzenie pod sygn. akt

W dochodzeniu prowadzonym pod sygn. akt
. przesłuchany został w charakterze świadka radca prawny , któremu
okazano korespondencje e-mail znajdująca się w aktach postępowania. Radca prawny
potwierdził, że jest autorem wiadomości e-mail z dnia r. (godzina
) wysłanej do radcy prawnego oraz do wiadomości klientki
radcy prawnego oraz wiadomości e-mail z

dnia r. (godzina) wysłanej do Skarżącej , będącej przeciwniczką przy której to wiadomości forwardował do wiadomości z dnia r. (godzina) wysłaną do radcy prawnego oraz do Ponadto radca prawny zeznał, że nie pamięta czy radca prawny wyraził zgodę na to, aby kontaktował się z z pominięciem jego osoby, a także, że nie widział nigdy radcy prawnego i wydaje mu się, że z nim nie rozmawiał, a jedynie wymieniał z nim wiadomości e-mail. Radca prawny oświadczył także, że chciałby wyrazić ubolewanie, że użył w mailu (skierowanym do pełnomocnika Skarżącej oraz do niej samej) zwrotu dotyczącego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, jeśli nie spełni żądania jego klientki, ale w okolicznościach sprawy uznał, że jest to działanie uzasadnione ponieważ „wzięła” pieniądze Spółki. Nadto radca prawny oświadczył, że obecnie zdaje sobie sprawę, że nie powinien był użyć takiego sformułowania.

Postanowieniem z dnia r. Rzecznik Dyscyplinarny postanowił umorzyć dochodzenie w sprawie zachowania radcy prawnego polegającego na tym, że w dniu r., w wysłał do pełnomocnika oraz do niej samej wiadomość e-mail, w której groził postępowaniem karnym, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 i art. 38 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego - wobec stwierdzenia, że zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie, polegająca na tym, że w świetle okoliczności sprawy wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego bez potrzeby wymierzenia kary dyscyplinarnej będzie udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego, na zasadzie art. 17 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 74' pkt 1 i art. 66 ust. oraz po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu dochodzenia skierować do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Koszalinie wniosek o udzielenie radcy prawnemu ostrzeżenia dziekańskiego w trybie art. 66 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, za czyn opisany w punkcie I zaskarżonego postanowienia.

Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, że w odniesieniu do zachowania radcy prawnego zgodnie z art. 66 ust. 1 urp wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego będzie udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego. W zaskarżonym postanowieniu Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, iż wiadomość e-mail z dnia r. była jedyną,

sygn. akt O/OSD/12/25

której Skarżącej grożono postępowaniem karnym, co prowadzi do wniosku, iż było to jednorazowe zachowanie radcy prawnego . W dalszej części uzasadnienia, Rzecznik Dyscyplinarny zaznaczył dodatkowo, że radca prawny wyraził ubolewanie z powodu użycia w mailu skierowanym do pełnomocnika Skarżącej i do niej samej zwrotu dotyczącego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa oraz oświadczył, że obecnie zdaje sobie sprawę, że nie powinien użyć takiego sformułowania oraz wyciągnął z zaistniałej sytuacji prawidłowe wnioski.

Pismem z dnia r. Skarżąca wniosła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie odwołanie od wskazanego wyżej postanowienia, w treści którego wskazała, że w jej ocenie wobec radcy prawnego nie wyciągnięto właściwych konsekwencji. Ponadto wskazała, że w niniejszej sprawie zasadnym jest przesłuchanie w charakterze świadka radcy prawnego . Skarżąca nie zgodziła się również ze stwierdzeniem, że zachowanie radcy prawnego jest przewinieniem mniejszej wagi.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego w sprawie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył i ustalił, co następuje:

Do postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radców prawnych mają zastosowanie, przez odpowiednią analogię, przepisy znane postępowaniu karnemu, dotyczące wszczęcia, zawieszenia i umorzenia tego postępowania. W wypadku stwierdzenia wystąpienia negatywnych przesłanek procesowych, określonych w art. 17 § 1 pkt 11 Kodeksu postępowania karnego, organ prowadzący postępowanie nie wszczyna postępowania, a wszczęte umarza z uwagi zajście innej okoliczności wyłączającej ściganie. W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że zasadnie Rzecznik Dyscyplinarny umorzył dochodzenie oraz postanowił o skierowaniu do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Koszalinie, której członkiem jest radca prawny

wniosku o udzielenie mu za w/w przewinienie ostrzeżenia w trybie art. 66 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Na podstawie art. 64 ust. 1 urp radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. W myśl art. 3 ust. 2 urp radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Zgodnie z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dale): „KERP”) radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem,

zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Stosownie do art. 38 ust. 2 KBRP radca prawny nie może w swych zawodowych wystąpieniach grozić postępowaniem karnym lub dyscyplinarnym.

Na wstępie zaznaczyć należy, że Sąd rozpatrując odwołanie od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego, orzeka jako sąd drugiej instancji. Wobec tego w ramach kontroli instancyjnej sprawdza, czy postępowanie przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy i zgodnie z prawem.

Sąd zważył, że okoliczności faktyczne ustalone przez Rzecznika Dyscyplinarnego w toku dochodzenia potwierdziły w sposób nie budzący wątpliwości, że radca prawny

dopuszczył się popełnienia zarzucanego mu czynu, a jego postępowanie wypełniło znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie spełnione zostały przesłanki dla umorzenia dochodzenia, albowiem stwierdzono, iż zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie, polegająca na tym, że w świetle okoliczności sprawy wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego bez potrzeby wymierzania kary dyscyplinarnej będzie udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego. Sąd zważył również na fakt, iż postawa obwinionego wskazuje, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy umorzenie dochodzenia oraz wystąpienie z wnioskiem o udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego będzie wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego.

Sąd nie dopatrył się uchybień w dochodzeniu przeprowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego, którego skutkiem było wydanie postanowienia o umorzeniu dochodzenia oraz skierowania wniosku o udzielenie radcy prawnemu ostrzeżenia dziekańskiego.

Odnosząc się do zarzutów Skarżących sformułowanych w zażaleniu, Sąd wskazuje, że nie znajdują one potwierdzenia w materiale dowodowym. Podkreślić bowiem należy, że analiza akt sprawy musi prowadzić do wniosku, że Rzecznik Dyscyplinarny dokonał wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz dokonał jego właściwej oceny i w oparciu o niego postanowił o umorzeniu dochodzenia oraz o wystąpieniu z wnioskiem o udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego jako wystarczającego środka dyscyplinującego radcę prawnego.

Skarżąca w wywiedzionym odwołaniu polemizowała z dokonaną przez Rzecznika Dyscyplinarnego oceną stanu faktycznego sprawy oraz zarzuciła rażącą niewspółmierność kary. Skarżąca nie podnosiła zarzutów odnoszących się do ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, stąd też Sąd w całości przyjął za własne ustalenia stanu faktycznego

sygn. akt O/OSD/12/25

poczynione przez Rzecznika Dyscyplinarnego, bowiem zgromadzone w aktach sprawy dokumenty potwierdzają stan ustalony w uzasadnieniu postanowienia z dnia r., sygn. akt całości. Co istotne, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w tym korespondencja e-mail, wyjaśnienia zarówno Skarżącej, jak i radcy prawnego, składają się w spójną całości w zakresie stanu faktycznego, odmienne są jedynie wnioski wyciągnięte z zaistniałego stanu faktycznego.

Na marginesie jedynie podnieść należy, że Sąd podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego o tym, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z przewinieniem mniejszej wagi. Ponadto postawa radcy prawnego wskazuje, iż udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego będzie wystarczającym środkiem dyscyplinującym zaś radca prawny wyciągnął z zaistniałej sytuacji prawidłowe wnioski oraz nie popełni w przyszłości w przyszłości podobnego czynu. Podkreślić należy, iż zastosowanie ostrzeżenia dziekańskiego powinno mieć swoją podstawę z pewnym, wynikającym z okoliczności sprawy przewidywaniem co do przyszłego prawidłowego (z punktu widzenia przestrzegania porządku prawnego, etycznego, godnościowego i prakseologicznego) zachowania się radcy prawnego, pomimo tego, że formalnie nie zostanie on ukarany dyscyplinarnie. Jeżeli Rzecznik Dyscyplinary (a następnie Dziekan) jest przekonany o swoistej niepowtarzalności podobnego zdarzenia w przyszłości, o znikomym prawdopodobieństwie, że sprawca dopuści się w przyszłości podobnego czynu (pomimo braku formalnego ukarania), to będzie możliwe zastosowanie ostrzeżenia (ustawa o radcach prawnych. Komentarz, red. dr hab. Tomasz Scheffler).

Za chybiony uznać należy również zarzut Skarżącej o rażącej niewspółmierności kary. Nie znajduje on uzasadnienia tak faktycznego, jak i prawnego, aby zarzut niewspółmierności był zasadny, musi dotyczyć rażącej niewspółmierności, a więc nienadającej się do zaakceptowania. Niewspółmierność rażąca to znaczna, "bijąca w oczy" różnica między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą, zasłużoną (por. wyr. SN z 1.12.1994 r., III KRN 120/94). Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyrażającą oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą. Tylko kara o takich cechach powinna podlegać weryfikacji w toku postępowania odwoławczego (wyr. SA we Wrocławiu z 30.08.2017 r., II AKa 212/17, Legalis). Co na kanwie niniejszej sprawy nie wystąpiło.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać, że wniosek wysnuty przez Rzecznika Dyscyplinarnego o zaistnieniu na kanwie niniejszej sprawy przewinienia mniejszej wagi, biorąc również pod uwagę postawę radcy prawnego prowadzi do

sygn. akt O/OSD/12/25

wniosku, iż umorzenie postępowania oraz wystąpienie z wnioskiem o udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego należy uznać za prawidłowy. Ocena przez Sąd dochodzenia prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego prowadzi do stwierdzenia, że Rzecznik Dyscyplinarny dokonał prawidłowego ustalenia stanu faktycznego i prawnego. Tym samym należało stwierdzić, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie można uznać, iż zaskarżone postanowienie powinno zostać uchylone.

Zarzuty Skarżącej podniesione w odwołaniu z dnia : r. uznać należy zatem za bezzasadne. Biorąc pod uwagę powyższe wywody, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podtrzymuje w pełni stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego i utrzymuje zaskarżone postanowienie w mocy.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje prawo zaskarżenia.

Szelewiński Rafał Michał

A. Sella

